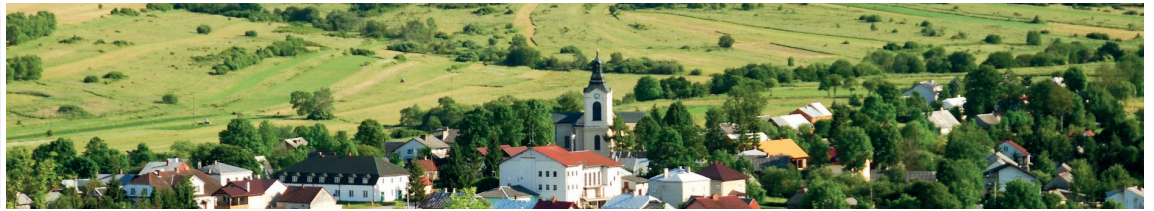

Sygnaturka Jasłiska

jasliska.przemyska.pl

Rok XVIII nr 37 / 28.09.2025 r.

NIEDZIELNE SŁOWO

Jezus powiedział do faryzeuszów:

«Żył pewien człowiek bogaty, który ubierał się w purpurę i bisior i dzień w dzień ucztował wystawnie. U bramy jego pałacu leżał żebrak pokryty wrzodami, imieniem Łazarz. Pragnął on nasycić się odpadkami ze stołu bogacza. A także psy przychodziły i lizały jego wrzody.

Umarł żebrak i aniołowie zanieśli go na łono Abrahama. Umarł także bogacz i został pogrzebany.

Gdy cierpiąc męki w Otchłani, podniósł oczy, ujrzał z daleka Abrahama i Łazarza na jego łonie. I zawołał: „Ojcze Abrahamie, ulituj się nade mną i przyslij Łazarza, aby koniec swego palca umoczył w wodzie i ochłodził mój język, bo strasznie cierpię w tym płomieniu”.

Lecz Abraham odrzekł: „Wspomnij, synu, że za życia otrzymałeś swoje dobra, a Łazarz w podobny sposób – niedolę; teraz on tu doznaje pociechy, a ty męki cierpisz. A ponadto między nami a wami zionie ogromna przepaść, tak że nikt, choćby chciał, stąd do was przejść nie może ani stamtąd nie przedostają się do nas”.

Tamten rzekł: „Proszę cię więc, ojcze, poslij go do domu mojego ojca. Mam bowiem pięciu braci: niech ich ostrzeże, żeby i oni nie przyszli na to miejsce męki”.

Lecz Abraham odparł: „Mają Mojżesza i Proroków, niechże ich słuchają!” „Nie, ojcze Abrahamie – odrzekł tamten – lecz gdyby ktoś z umarłych poszedł do nich, to się nawrócą”. Odpowiedział mu: „Jeśli Mojżesza i Proroków nie słuchają, to choćby ktoś z umarłych powstał, nie uwierzą”».

Łk 16,19-31

Dzisiejsza przypowieść zmusza nas do zastanowienia się nad naszą hierarchią wartości. Za czasów komunizmu popularne było hasło: „Aby Polska rosła w siłę, a ludzie żyli dostatniej”. Wydaje się, że ten ideał realizuje się na naszych oczach. Powoli stajemy się „społeczeństwem dobrobytu”. Z tym większą uwagą powinniśmy wsłuchać się w słowa dzisiejszej Ewangelii. Sukces ekonomiczny oczywiście cieszy, ale warto zadać sobie dwa pytania: czy nie dokonuje się on za cenę niesprawiedliwości i wykorzystywania innych, oraz czy nie zamyka on naszych serc na solidarność z potrzebującymi. Pan Jezus nie krytykuje bogacza za to, że dobrze mu się wiedzie, ale za to, że nie dostrzega potrzeb innych ludzi. Bo nasza sytuacja ekonomiczna nie jest naszą wyłączną zasługą. Zdrowie, zdolności, bie-

żąc koniunktura – na to wszystko mamy jedynie umiarkowany wpływ. Dlatego dobra, którymi dysponujemy, powinniśmy w znacznej mierze postrzegać jako dar, a nie wyłączną własność. Dlatego niech ten dar bę-

dzie dla nas bardziej środkiem do zdobycia wiecznej radości, a nie wiecznej zgrzyoty, jak to miało miejsce w przypadku antybohatera dzisiejszej przypowieści.

ODPUST PARAFIALNY KU CZCI ŚW. TEKLA

23 września obchodziliśmy odpust parafialny ku czci św. Tekli. Eucharystii przewodniczył i Słowo Boże wygłosił ksiądz Grzegorz Polasz. Mszę św. koncelebrowali: ks. Kanonik Józef Kasiak – kustosz sanktuarium MB Nowego Życia w Zagórzcu, ks. Łukasz Mroczek – wikariusz w Żeglcach i ks. Proboszcz.

Jak święta Tekla stała się drugą patronką jaśliskiej parafii. Obraz przedstawiający świętą Teklę, męczennicę z I wieku, która choć uniknęła męczeństwa, gotowa była je ponieść, towarzyszkę św. Pawła i pustelnicę, przed wiekami znajdował się na plebanii. Przedstawia Świętą jako piękną kobietę ze zwycięskim Krzyżem Chrystusa, dla którego wyrzekła się bogactwa i dzięki któremu nie spłonęła na stosie, nie pożarły ją lwy, pozostała wierna, czysta i nieugięta.

W 1771 roku ta drewniana plebania doszczętnie spłonęła wraz z całym archiwum parafialnym i wyposażeniem. Ocalał tylko ten piękny obraz. Świadczy o tym domalowana inskrypcja „Ten obraz będący na ścianie plebani po spaleniu onejże nienaruszony w ogniu znaleziony został. R.P. 1771”. Przeniesiono obraz w godniejsze miejsce – do kościoła i umieszczono w lewym bocznym ołtarzu.

Od tego momentu rozpoczął się kult św. Tekli, dzięki czemu uczyniono ją drugą, po św. Katarzynie Aleksandryjskiej patronką parafii. Dziewczynkom często nadawano to imię na chrzcie świętym, zwracano się do niej o uwolnienie od wszelkiego złego duszy i ciała. Jednak najważniejszym świadectwem, że św. Tekla skutecznie wspierała parafię pozostaje fakt, że ten ko-

ściół ani późniejsze plebanie nigdy nie uległy pożarom, mimo, że ogień niszczył sąsiednie budynki.

Święta Teklo, która wszystkim uciekającym się do Ciebie niemylną pociechę i ratunek Boski upraszasz, módl się za nami i pomóż nam odkryć skarby ukryte w wierze.

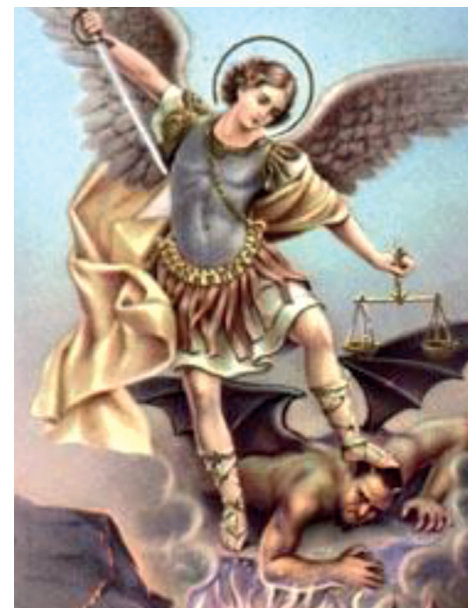
ŚWIĘCI ARCHANIOŁOWIE MICHAŁ, RAFAŁ I GABRIEL

Aniołowie są istotami ze swej natury różnymi od ludzi. Należą do stworzeń, są nam bliscy, dlatego Kościół obchodzi ich święto. Do ostatniej reformy kalendarza kościelnego (z 14 lutego 1969 r.) istniały trzy odrębne święta: św. Michała czczono 29 września, św. Gabriela – 24 marca, a św. Rafała – 24 października. Obecnie wszyscy trzej archaniołowie są czczeni wspólnie.

W tradycji chrześcijańskiej **Michał** to pierwszy i najważniejszy spośród aniołów (Dn 10, 13; 12, 1; Ap 12,7nn), obdarzony przez Boga szczególnym zaufaniem. Hebrajskie imię *Mika'el* znaczy „Któż jak Bóg”. Według tradycji, kiedy Lucyfer zbuntował się przeciwko Bogu i do buntu namówił część aniołów, Archanioł Michał miał wystąpić i z okrzykiem „Któż jak Bóg” wypowiedzieć wojnę szatanom. W Piśmie świętym pięć razy jest mowa o Michale. W księdze Daniela jest nazwany „jednym z przedniejszych książąt nieba” (Dn 13, 21) oraz „obroncą ludu izraelskiego” (Dn 12, 1). Św. Jan Apostoł określa go w Apokalipsie

jako stojącego na czele duchów niebieskich, walczącego z szatanem (Ap 12, 7). Św. Juda Apostoł podaje, że jemu właśnie zostało zlecone, by strzegł ciała Mojżesza po jego śmierci (Jud 9). Św. Paweł Apostoł również o nim wspomina (1 Tes 4, 16). Jest uważany za anioła sprawiedliwości i sądu, łaski i zmiłowania. Jeszcze bardziej znaczenie św. Michała akcentują księgi apokryficzne: *Księga Henocha*, *Apokalipsa Barucha* czy *Apokalipsa Mojżesza*, w których Michał występuje jako najważniejsza osoba po Panu Bogu, jako wykonawca planów Bożych odświeżeniu ziemi, rodzaju ludzkiego i Izraela. Michał jest księciem aniołów, jest aniołem sądu i Bożych kar, ale też aniołem Bożego miłosierdzia. Pisarze wczesnochrześcijańscy przypisują mu wiele ze wspomnianych atrybutów; uważają go za anioła od szczególnie ważnych zleceń Bożych. Piszą o nim m.in. Tertulian, Orygenes, Hermas i Didymus. Jako *praepositus paradisi* ma ważyć dusze na Sądzie Ostatecznym. Jest czczony jako obrońca Ludu Bożego i dlatego Ko-

ściół, spadkobierca Izraela, czci go jako swego opiekuna. Papież Leon XIII ustanowił osobną modlitwę, którą kapłani odmawiali po Mszy świętej z ludem do św. Michała o opiekę nad Kościołem. Kult św. Michała Archanioła jest w chrześcijaństwie bardzo dawny i żywy. Sięga

on wieku II. Symeon Metafrast pisze, że we Frygii, w Małej Azji, św. Michał miał się objawić w Cheretopa i na pamiątkę zostawić cudowne źródło, do którego śpieszyły liczne rzesze pielgrzymów. Podobne sanktuarium było w Chone, w osadzie odległej 4 km od Kolosów, które nosiło nazwę „Michelion”. W Konstantynopolu kult św. Michała był tak żywy, że posiadał on tam już w VI w. aż 10 poświęconych sobie kościołów, a w IX w. kościołów i klasztorów pod jego wezwaniem było tam już 15. Sozomenos i Nicefor wspominają, że nad Bosforem istniało sanktuarium św. Michała, założone przez cesarza Konstantyna (w. IV). W samym zaś Konstantynopolu w V w. istniał obraz św. Michała, czczony jako cudowny w jednym z klasztorów pod jego imieniem. Liczni pielgrzymi zabierali ze sobą cząstkę oliwy z lampy płonącej przed tym obrazem, gdyż według ich opinii miała ona własności lecznicze. W Etiopii każdy 12. dzień miesiąca był poświęcony św. Michałowi.

W Polsce powstały dwa zgromadzenia zakonne pod wezwaniem św. Michała: męskie (michalitów) i żeńskie (michalitek), założone przez błogosławionego Bronisława Markiewicza (+ 1912, beatyfikowanego przez kard. Józefa Glempa w Warszawie w czerwcu 2005 r.). Św. Michał Archanioł jest patronem Cesarstwa Rzymskiego, Papui Nowej Gwineji, Anglii, Austrii, Francji, Hiszpanii, Niemiec, Węgier i Małopolski; diecezji łomżyńskiej; Amsterdamu, Łańcuta, Sanoka i Mszany Dolnej; ponadto także mierniczych, radiologów, rytowników, szermierzy, szlifiery, złotników, żołnierzy. Przyzywany jest także jako opiekun dobrej śmierci.

W ikonografii św. Michał Archanioł przedstawiany jest w tunice i paliuszu, w szacie władcy, jako wojownik w zbroi. Skrzydła św. Michała są najczęściej białe, niekiedy pawie. Włosy upięte opaską lub diademem. Jego atrybutami są: globus, krzyż, laska, lanca, miecz, oszczep, puklerz, szatan w postaci smoka u nóg lub skrępowany, tarcza z napisem: *Quis ut Deus* – „Któż jak Bóg”, waga.

Gabriel po raz pierwszy pojawia się pod tym imieniem w Księdze Daniela (Dn 8, 15-26; 9, 21-27). W pierwszym wypadku wyjaśnia Danielowi znaczenie tajemniczej wizji barana i kozła, ilustrującej podbój przez Grecję potężnych państw Medów i Persów; w drugim wypadku archanioł Gabriel wyjaśnia prorokowi Danielowi przepowiednię Jeremiaśza o 70 tygodniach lat. Imię „Gabriel” znaczy tyle, co „mąż Boży” albo „wojow-

nik Boży”. W tradycji chrześcijańskiej (Łk 1, 11-20. 26-31) przynosi Dobrą Nowinę. Ukazuje się Zachariaszowi zapowiadając mu narodziny syna Jana Chrzciciela. Zwiastuje także Maryi, że zostanie Matką Syna Bożego.

Według niektórych pisarzy kościelnych Gabriel był aniołem stróżem Świętej Rodziny. Przychodził w snach do Józefa (Mt 1, 20-24; 2, 13; 2, 19-20). Miał być aniołem pocieszenia w Ogrójcu (Łk 22, 43) oraz zwiastunem przy zmartwychwstaniu Pana Jezusa (Mt 28, 5-6) i przy Jego wniebowstąpieniu (Dz 1, 10). Niemal wszystkie obrządkowe uroczystości św. Gabriela mają w swojej liturgii tuż przed lub tuż po uroczystości Zwiastowania. Tak było również w liturgii rzymskiej do roku 1969; czczono go wówczas 24 marca, w przeddzień uroczystości Zwiastowania. Na Zachodzie osobne święto św. Gabriela przyjęło się dopiero w wieku X. Papież Benedykt XV w roku 1921 rozszerzył je z lokalnego na ogólnokościelne. Pius XII 1 kwietnia 1951 r. ogłosił św. Gabriela patronem telegrafu, telefonu, radia i telewizji. Św. Gabriel jest ponadto czczony jako patron dyplomatów, filatelistów, posłańców i pocztowców. W 1705 roku św. Ludwik Grignon de Montfort założył rodzinę zakonną pod nazwą Braci św. Gabriela. Zajmują się oni głównie opieką nad głuchymi i niewidomymi.

W ikonografii św. Gabriel Archanioł występuje niekiedy jako młodzieniec, przeważnie uskrzydłony i z nimbem. Odziany w tunikę i paliusz, czasami nosi szaty liturgiczne. Na włosach ma przepaskę lub diadem. Jego skrzydła bywają z pawich piór. Szczególnie ulubioną sceną, w której jest przedstawiany w ciągu wieków, jest Zwiastowanie.

Niekiedy przekazuje Maryi jako herold Boży zapieczętowany list lub zwój. Za atrybut służy mu berło, lilia, gałązka palmy lub oliwki.

Rafał przedstawił się w Księdze Tobiasza, iż jest jednym z „siedmiu aniołów, którzy stoją w pogotowiu i wchodzi przed majestat Pański” (Tb 12, 15). Występuje w niej pod postacią ludzką, przybiera pospolite imię Azariasz i ofiarowuje młodemu Tobiaszowi wędrującemu z Niniwy do Rega w Medii swoje towarzystwo i opiekę. Ratuje go z wielu niebezpiecznych przygód, przepędza demona Asmodeusza, uzdrawia niewidomego ojca Tobiasza. Hebrajskie imię Rafael oznacza „Bóg uleczył”. Ponieważ zbyt pochopnie używano imion, które siedmiu archaniołom nadały apokryfy żydowskie, dlatego synody w Laodycei (361) i w Rzymie (492 i 745) zakazały ich nadawania. Pozwoliły natomiast nadawać imiona Michała, Gabriela i Rafała, gdyż o tych wyraźnie mamy wzmianki w Piśmie świętym. W VII w. istniał już w Wenecji kościół ku czci św. Rafała. W tym samym wieku miasto Kordoba w Hiszpanii ogłosiło go swoim patronem.

Św. Rafał Archanioł ukazuje dobroć Opatrzności. Pobożność ludowa widzi w nim prawzór Anioła Stróża. Jest czczony jako patron aptekarzy, chorych, lekarzy, emigrantów, pielgrzymów, podróżujących, uciekinierów, wędrowców i żeglarzy.

W ikonografii św. Rafał Archanioł przedstawiany jest jako młodzieniec bez zarostu w typowym stroju anioła – tunice i chlamidzie. Jego atrybutami są: krzyż, laska pielgrzyma, niekiedy ryba i naczynie. W ujęciu bizantyjskim ukazany jest z berłem i globem.

OGŁOSZENIA PARAFIALNE

XXVI Niedziela Zwykła – 28.09.2025

- Msze św. w tym tygodniu w Sanktuarium: w poniedziałek o godz. 7⁰⁰, we wtorek o godz. 7⁰⁰ i 17⁰⁰, w środę o godz. 17⁰⁰, w czwartek i piątek o godz. 7⁰⁰ i 17⁰⁰, w sobotę o godz. 7⁰⁰ (u Sióstr) i o 8⁰⁰ (Msza św. nowenna). **Na Woli spowiedź w czwartek o godz. 15¹⁵, Msza św. o godz. 15⁴⁵.**
- W środę rozpoczynamy miesiąc październik, czas szczególnej modlitwy różańcowej. Nabożeństwa różańcowe będą odprawiane po Mszy św. wieczornej, w sobotę po Mszy św. nowennej, w niedzielę – przed sumą. Serdecznie zapraszamy do liczego w nich udziału. Dla dzieci przygotowane zostały wyklejanki, które będą także sprawdzianem uczestnictwa. Za odmówienie Różańca we wspólnocie można uzyskać odpust zupełny. Zachęcamy również do odmawiania różańca w rodzinach.
- W środę zapraszamy dzieci z klasy III wraz z rodzicami. Przed nabożeństwem, w ramach przygotowania do Pierwszej Komunii świętej dzieci otrzymają poświęcone różańce.
- Do odmawiania różańca w tym tygodniu zapraszamy: w środę – dzieci klasy III z rodzicami, w czwartek – różę św. Faustyny, w piątek – Straż Honorową NSPJ, a w sobotę – różę św. Katarzyny.
- W tym tygodniu I czwartek, piątek i sobota miesiąca. W czwartek modlimy się za powołanych do szczególnej służby Panu Bogu oraz o nowe powołania kapłańskie i zakonne. Adoracja Najśw. Sakramentu od godziny 15⁰⁰.
- W piątek spowiedź w Sanktuarium od godz. 16⁰⁰. Odwiedziny chorych w piątek od godz. 9⁰⁰. Prosimy o zapisywanie chorych w zakrystii.
- W sobotę o godz. 8⁰⁰ Msza św., a po niej nowenna do Matki Bożej Królowej Nieba i Ziemi połączona z nabożeństwem różańcowym.
- W sobotę o 11⁰⁰ spotkanie DSM i scholi. Zapraszamy także nowe dziewczynki z młodszych klas. Rodziców prosimy o przypomnienie i pomoc w dotarciu dzieci na spotkanie.
- W przyszłą niedzielę zmiana tajemnic różańcowych. **Intencja na październik: Aby modlitwa różańcowa przyczyniła się do odnowienia w rodzinach naszej Archidiecezji więzi z Bogiem i Kościołem.** Po południu o godz. 15⁰⁰ ostatnia w tym roku pielgrzymka do Lipowca i Msza św. przy kapliczce.
- W poniedziałek obchodzimy święto ŚŚ. Archaniołów Michała, Gabriela i Rafała; we wtorek – wspomnienie św. Hieronima, kapłana i doktora Kościoła; w środę – św. Teresy od Dzieciątka Jezus, dziewicy i doktora Kościoła; w czwartek – ŚŚ. Aniołów Stróżów; a w sobotę – św. Franciszka z Asyżu.
- Za tydzień składka na WSD w Przemyślu.
- Dziękujemy za utrzymanie czystości w naszych świątyniach. Do sprzątania Sanktuarium w sobotę na godz. 9¹⁵ prosimy: Dariusza Puchalika, Elżbietę Drozd, Agnieszkę Kuśnier, Leszka Gęborysa, Waldemara Długosza i Stanisławę Warchałowską.
- Do sprzątania Kościoła w Woli w sobotę na godz. 9⁰⁰ prosimy: Irenę Patlewicz i Czesława Farbańca.
- Składka inwestycyjna z ubiegłej niedzieli wyniosła łącznie 5 900 PLN. Wszystkim ofiarodawcom składamy serdeczne Bóg zapłać!
- W przyszłą niedzielę radni parafialni zbierać będą ofiary na ogrzewanie naszych świątyń. Można je też składać u radnych w ciągu tygodnia bądź przynieść do kościoła. Kwota taka sama jak w ubiegłym roku. Bóg zapłać parafianom, którzy już złożyli ofiary na ten cel.
- Po błogosławieństwie zapraszamy dzieci do indywidualnego błogosławieństwa i po obrazki.

INTENCJE MSZALNE

29 września – 5 października 2025

Poniedziałek: 29.09

- 7.00 + ks. Piotr Pawlukiewicz
(poza) + Jan Koperstyński – greg. 29
(poza) + Jan Niziołek – greg. 29

Wtorek: 30.09

- 7.00 + Elżbieta Łątka w 10 rocz. śmierci – od męża i dzieci
17.00 ++ Julia i Józef Pawlus – od Heleny
(poza) + Jan Koperstyński – greg. 30
(poza) + Jan Niziołek – greg. 30

Środa: 1.10

- 17.00 + Stanisław, Genowefa Lorenc – od wnuka Arkadiusza
/poza/ + Józef Puchalik – greg. 1

Czwartek: 2.10

- 7.00 + Jan Łątka (PJ) – Janiny i Jana Marczak
15.45 /Wola/ + Jan Łątka (W) – od Kamili i Krzysztofa Kuchta
/poza/ + Józef Puchalik – greg. 2
17.00 Int. o zdrowie błog., Boże opiekę Matki Bożej dla dzieci i wnuków z rodz. Haliny Kurdyła

Piątek: 3.10

- 7.00 + Michał Krzyżak – od rodz. Dańczak
17.00 + Franciszka, Jan Zielonka – od brata z Rymanowa
/poza/ + Józef Puchalik – greg. 3

Sobota: 4.10

- 7.00 (Siostry) + Adolfa Madej w 5 r. śmierci
/poza/ + Józef Puchalik – greg. 4
8.00 (Nowenna) + Jan Niziołek – od Marii i Stanisława Lorenc
+ Jan Koperstyński – od Wojciecha Strzemeckiego
+ Józef Puchalik – od Krystyny i Władysława Biłas z rodz.
+ Krystyna Kuchta – od Anny Majdosz
Int. z Róży św. Dominika o zdrowie dla żyjących i radość Nieba dla zmarłych

Niedziela: 5.10

- 8.00 + Ignacy Mezglewski
9.45 + Ludwik Łątka – od żony
/poza/ + Józef Puchalik – greg. 5
11.30 Int. o zdrowie błog., Boże opiekę Matki Bożej dla członków Róży św. Faustyny i ich rodzin
15.00 + Tekla, Bronisław Zawada – od syna Stanisława z rodziną